

W Kościele uczę się kochać

„Jako sakrament Kościół jest narzędziem Chrystusa (...), przez który Chrystus «ukazuje i zarazem realizuje tajemnicę miłości Boga do człowieka»”.

Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 776.

Do
refleksji

Przypomnij sobie piękny widok przyrody, który kiedyś Cię zachwyił. Wsłuchaj się w odgłosy tamtego czasu, poczuj zapachy, może muśnięcie delikatnego wiatru. Wsłuchaj się w głos Pana Boga, który mówi: To wszystko stworzyłem z miłości, to wszystko jest dla Ciebie.

Pan Bóg objawia nam swoją miłość przez dary naturalne, którymi są: nasze życie, wolność, zdolność przyjmowania i dawania miłości, więzi międzyludzkie (w tym relacje małżeńskie i rodzinne), talenty i zdolności, piękno przyrody i otaczający nas świat.

Innym wymiarem darów Pana Boga są dary duchowe: odkupienie naszych win, przebaczenie grzechów; słuchanie Słowa Bożego, dzięki któremu Bóg pozwala się nam poznawać; sakramenty, przez które chce być realnie obecny wśród nas i towarzyszyć nam we wszystkich momentach naszego życia.

Po co Pan Bóg nam to wszystko daje? Świadomość otrzymanych darów ma budzić w nas poczucie, że jesteśmy kimś ważnym dla Pana Boga i drugiego człowieka, że jesteśmy kochani w sposób bezinteresowny i pełny. To zaś motywuje nas do odpowiadania miłością na miłość. Jesteśmy wezwani do miłości Boga i drugiego człowieka, zaczynając od najbliższych, a kończąc na każdym spotkanym człowieku.

Zadanie

- W rodzinnej modlitwie podziękujmy Panu Bogu za wszystkie dary, które od Niego otrzymujemy każdego dnia od tych najdrobniejszych aż po te duże, niespodziewane, które budzą w nas zachwyt.
- Zastanówmy się wspólnie w jaki sposób mogę dzielić się darami otrzymanymi od Pana Boga: w rodzinie, miejscu pracy i nauki, w sąsiedztwie? Komu mogę poświęcić więcej czasu, uwagi?